

Sesizare

Domnule Procuror,

Fac aceasă sesizare în calitate de manager al proiectului „Procesul comuniștilor din România”, având ca argumente cercetările istoricilor implicați în acest proiect, în conformitate cu prevederile art. 221 și următoarele din Codul de procedură penală.

SESIZARE

cu privire la faptele săvârșite de **Ceașescu Nicolae** (n. 26 ianuarie 1918 la Scornicești-Olt, fiul lui Andruță și al Alexandrinei), în prezent decedat (la 25 decembrie 1989), pentru fapte în legătură cu care există probe și indicii ce au constat în **crime împotriva umanității, complicitate la crime împotriva umanității, favorizarea infractorului și genocid**, infracțiuni cu consecințe grave pentru întreaga populație a României, săvârșite în formă continuată.

În susținerea prezentei, cu privire la faptele care fac obiectul prezentei Sesizări, expunem următoarele:

În fapt:

Din cercetările istorice întreprinse până în prezent, rezultă:

1. Infracțiunea de crime împotriva umanității

- 1.1. S-a documentat participarea directă a lui Ceașescu Nicolae la acțiuni de **reprimare militară în data de 4 decembrie 1957 a unei răscoale țărănești, izbucnită în localitatea Vadu Roșca, jud. Vrancea, în urma căreia au fost uciși, direct din ordinul său, 9 țărani.**
- 1.2. Ceașescu Nicolae este responsabil pentru **reprimarea Revoltei de la Brașov din 14 noiembrie 1987**, care a reprezentat o acțiune de protest împotriva politicilor economice și sociale impuse chiar de el. **61 dintre protestatari au primit sentințe cuprinse între 6 luni și 3 ani de închisoare, fără privare de libertate, cu executare la locul de muncă în diferite întreprinderi din țară.** De asemenea, la proces s-a decis deportarea lor și fixarea domiciliului obligatoriu în alte orașe, **deși hotărârile cu privire la astfel de măsuri administrative fuseseră abrogate încă de la sfârșitul anilor '50. Întregul proces a durat doar o oră și jumătate.** După deportare, muncitorii au continuat să fie supravegheați și amenințați de Miliție și Securitate. Soțiile celor deportați erau obligate să obțină aprobare pentru a-i vizita în orașele în

care li se stabilise domiciliul obligatoriu, fiind, de asemenea, documentate cazuri în care s-au exercitat presiuni asupra acestora pentru a divorța.

1.3. **Reprimarea sângeroasă a Revoluției din decembrie 1989**, când Ceaușescu Nicolae a ordonat forțelor militare să tragă în populație.

2. Favorizare a infractorului

În legătură cu anumite aspecte din trecut, cum ar fi rolul consilierilor sovietici în activitatea Securității, Ceaușescu spunea: „este bine să cunoaștem, dar nu este bine s-o spunem public”. Considerăm că doar și din această afirmație reiese că Ceaușescu Nicolae avea cunoștință de infracțiunile săvârșite în vremea predecesorului său, Gheorghiu Gheorghe, **inclusiv cea de trădare**, dar n-a avut niciun moment intenția de a le aduce la cunoștința organelor de cercetare penală și nici măcar a opiniei publice. **Nu s-au luat niciun fel de măsuri penale pentru sancționarea crimelor din trecut, înfăptuirea justiției fiind împiedicată, ceea ce poate fi considerat act de favorizare a infractorului.**

3. Subminarea economiei naționale

Incapacitatea de replicare a tehnologiilor occidentale la scara întregii economii și deteriorarea continuă a balanței de plăți a României, începând cu anul 1967, l-au determinat pe Ceaușescu Nicolae să exercite presiuni politice asupra responsabililor din economie, cu scopul scăderii importurilor, a consumului de materii prime și al creșterii exporturilor, prin practicarea de prețuri sub cele de producție și prin orientarea unor produse vandabile de pe piața internă spre export, în detrimentul consumului intern. Astfel de decizii au fost:

- În **1972**, la o ședință cu responsabilii economici, Ceaușescu a dispus „suspendarea investițiilor social-culturale” și concentrarea lor în sfera productivă.
- Reducerea, prin decizie, cu 50% a livrărilor de mașini și echipamente pe piața internă (agricultură și industrie) și orientarea producției către export.
- În **1976** a avut o intervenție arbitrară în procesul de asimilare a unor tehnologii.

4. Politica pronatalistă

Transformată în politică de stat, creșterea natalității s-a tradus prin amestecul abuziv al puterii comuniste în intimitatea propriilor cetățeni. Încălcarea prevederilor decretului se pedepsea cu amenzi, condamnări la locul de muncă, închisoare de la 1 la 3 ani sau închisoare corecțională. Ca urmare, avortul ilegal a rămas mijlocul principal la care au apelat femeile din România comunistă pentru a scăpa de sarcinile nedorite. Consecințele au fost dramatice, cele mai multe tentative de avort fiind înregistrate în rândul femeilor care aveau deja copii. **Potrivit statisticilor (incomplete), între 1966 și 1989, avorturile au dus la pierderea vieților a 9.452 de femei.**

5. Programul de înfometare a populației: „alimentația rațională”

În considerarea competențelor, vă solicităm să dispuneți măsurile care se impun pentru tragerea la răspundere a fostului lider comunist Ceaușescu Nicolae. Faptele în legătură cu care vă sesizăm sunt de o gravitate cu totul deosebită, prin acestea fiind fost serios afectate pe termen lung și în formă continuată istoria, interesele și destinul națiunii române. Solicităm să țineți seama de faptul că, deși Ceaușescu Nicolae a fost judecat de un Tribunal Militar Excepțional în data de 25 decembrie 1989, fiind condamnat și executat, acel proces a fost viciat, întrucât valabilitatea decretului de înființare a Tribunalului este discutabilă, procesul a durat mai puțin de o oră, inculpatul n-a beneficiat de o apărare în adevăratul sens al cuvântului, acuzațiile nu au fost probate, ci doar citite, iar sentința era deja stabilită dinainte, din moment ce într-unul dintre elicopterele cu care s-au deplasat membrii Tribunalului Militar Excepțional se găseau deja două prelate pentru transportarea ulterioară a cadavrelor. Victimele activității represive a regimului comunist totalitar nu au avut posibilitatea, pe durata regimului amintit, să se adreseze justiției, procesul organizat în decembrie 1989 nu a fost de natură să asigure împlinirea dreptății, iar posibilitatea victimelor de a se adresa justiției este și în prezent una extrem de dificilă, invocându-se prescrierea sau tardivitatea cauzelor. Desigur, inclusiv în speța de față **răspunderea penală directă pentru faptele obiect al prezentei Sesizări poate fi considerată stinsă, prin decesul inculpatului, dar nu la fel se poate spune și despre răspunderea lor morală.** În ceea ce ne privește, prin această sesizare, îndeplinim un rol, credem util, într-un necesar exercițiu judiciar-istoriografic-cognitiv.

Menționăm că vom prezenta probe referitoare la aspectele prezentate și că această sesizare penală nu este în niciun caz exhaustivă, rezervându-ne posibilitatea ca în perioada următoare să revenim cu unele completări, în măsura în care vom identifica alte posibile crime și infracțiuni sau atunci când procurorul de caz va solicita informații suplimentare. Vă rugăm să dispuneți.

8 mai 2018

Georgeta Condur